

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 80.885 van 11 juni 1999
in de zaak A. 77.044/X-7948.**

In zake : Joris VAN WALLEGHEM,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Keizerslaan 3

tegen :

1. de gemeente ZONNEBEKE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. DE KOCK,
kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
Louizalaan 391, bus 13,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd
door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te 8400 OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

tussenkomen de partij :

de n.v. INAFZO,
die woonplaats kiest bij
Advocaat R. HONORE,
kantoor houdende te 8500 KORTRIJK,
President Kennedypark 4A.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Joris VAN WALLEGHEM op 8 februari 1998 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 18 november 1997 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zonnebeke waarbij aan de n.v. INAFZO de bouwvergunning wordt verleend strekkende tot reliëfwijziging door het storten in ophoging op een bestaande stortplaats op een perceel gelegen aan de Ieperstraat te Zonnebeke, kadastraal bekend sectie A, nrs. 263a en 312c;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 4 december 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 februari 1999, datum waarop de zaak werd uitgesteld tot de terechtzitting van 17 februari 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. LINDEMANS, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat M. DE KOCK, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, van Advocaat J. BOSSUYT, die loco Advocaat B. BRONDERS verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van Advocaat R. HONORE, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur P. BARRA, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 11 december 1997, in zijn eensluidend advies;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de n.v. INAFZO met een verzoekschrift van 28 januari 1998 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat de n.v. INAFZO op 4 juli 1996 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zonnebeke een bouwaanvraag heeft ingediend

strekken tot reliëfwijziging door het storten in ophoging op een bestaande stortplaats op een perceel gelegen aan de Ieperstraat te Zonnebeke, kadastraal bekend sectie A, nrs. 263a en 312c, palend aan verzoekers eigendom; dat de betrokken gronden volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 augustus 1979 vastgesteld gewestplan Ieper-Poperinge gelegen zijn in ontginningsgebied met nabestemming gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen; dat de gemachtigde ambtenaar op 13 november 1997 een gunstig advies heeft uitgebracht; dat het college van burgemeester en schepenen bij het bestreden besluit van 18 november 1997 de bouwvergunning heeft verleend;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoeker in een vijfde middel de schending aanvoert van artikel 2 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, en van de artikelen 17, 6.2., en 17, 6.3., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen,

"doordat, een reliëfwijziging door ophoging van een klei-put met nabestemming groenbeplanting en bebossing wordt vergund in een ontginningsgebied met

nabestemming gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbaar nut,

terwijl, krachtens de in het middel aangehaalde bepalingen, bij het verlenen van een bouwvergunning in een ontginningsgebied de nabestemming moet worden geëerbiedigd";

Overwegende dat verzoeker dit middel toelicht als volgt :

"Zoals uit het advies van de gemachtigde ambtenaar blijkt, werd bij het verlenen van de bouwvergunning uitgegaan van een nabestemming van 'groenbeplanting'.

Het ontginningsgebied heeft volgens het gewestplan evenwel geen nabestemming van bosgebied, natuurgebied of, meer in het algemeen groengebied, maar van gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbaar nut.

Een groenbeplanting draagt niet op begrijpbare wijze bij tot de verwezenlijking van die laatstbedoelde nabestemming";

Overwegende dat de eerste verwerende partij antwoordt :

"Volgens verzoeker is de nabestemming groenbeplanting en bebossing niet te rijmen zijn met de nabestemming van het gewestplan nl. gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen.

De overweging van de gemachtigde ambtenaar betreffende de nabestemming luidt als volgt :

'dat betreffende de nabestemming werd geopteerd voor groenbeplanting en bebossing, welke later toelaat het gebied als passief recreatiegebied uit te baten; dat hieromtrent een landschapsstudie werd bijgevoegd'.

Tevens verwijst verwerende partij naar het afvalstoffenplan 1991-95, waarin de landschappelijke inpassing een centrale plaats toebedeeld kreeg, en naar het feit dat na de tijdelijke activiteit van deponie een afdichtingslaag en eindafdek zal aangebracht worden zodat de voorziene nabestemming werkelijk realiseerbaar is.

Tenslotte verwijst verweerster naar de rechtspraak van Uw Raad waarin groenbeplanting en bebossing als bestemmingen van Openbaar Nut weerhouden worden.";

Overwegende dat de tweede verwerende partij antwoordt :

"5.2. Dit middel is niet dienend, nu het uitgaat van een verkeerde premisse. Verzoekende partij stelt

namelijk dat het bestreden besluit is uitgegaan van een 'nabestemming groenbeplanting en bebossing'. Dit is niet correct nu in de aanhef van het advies van de gemachtigde ambtenaar duidelijk staat te lezen :

'Overwegende dat toepassing dient gemaakt te worden van de daarbij horende voorschriften, meer bepaald artikel 17.6.3 met nabestemming openbaar nut'.

5.3. Ter zake dient opgemerkt dat het Afvalstoffenplan 1991-1995 stelt dat de bestemming stortplaats slechts een tijdelijke bestemming is. De mogelijkheid om na afloop van de stortactiviteiten het terrein een definitieve bestemming te geven, verdient -volgens het Afvalstoffenplan- bij de situering en vormgeving (landschappelijke inpassing) een centrale plaats. De vraag rijst of de realisatie van de nabestemming 'gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen' van het betrokken terrein door het aanbrengen van groenbeplanting en bebossing in het gedrang wordt gebracht. Naar de mening van tweede verwerende partij is dit niet het geval.

In een arrest van 13 maart 1992 (nr. 38.985 inzake FUNKEN) oordeelde de Raad van State dat een gemeenschapsvoorziening essentieel bestemd is tot het bevorderen van het algemeen belang en ten dienste moet gesteld worden van de gemeenschap.

Ter zake kan verwezen worden naar de intentieverklaring van de n.v. INAFZO dd.14.10.1996.

Hierbij verklaarde de vergunningaanvrager zich bereid tot :

'Het ter beschikking stellen van de percelen -na deponie-exploitatie en afwerking binnen de perken en de voorwaarden van de verleende vergunningen- waarop de huidige vergunningsaanvraag (reliëfwijziging) betrekking heeft aan een overheidsinstelling (b.v. provincie) die zich tot doel stelt de nabestemming van de betreffende percelen verder te realiseren en te bestendigen.

De n.v. INAFZO verklaart zich ook bereid de betreffende percelen in concessie te geven aan een overheidsinstelling die de nabestemming van de betreffende percelen verder kan bestendigen'.

In het licht van voornoemde rechtspraak van Uw Raad is de aanleg van groenplanting en bebossing aldus niet in strijd met de nabestemming 'openbaar nut'.

Ter zake werd een uitvoerige landschapsstudie gevoerd.

'Rekening houdend met de geïnventariseerde kenmerken van het landschap en de diverse factoren en aspecten die werden besproken in dit dossier, wordt een afwerkingsontwerp van het volledige beschouwde gebied voorgesteld in dit dossier, waarbij :

- het westelijk deel van het gebied wordt bebost en voorzien van een steilere helling, waardoor het stort onttrokken wordt aan het zicht vanaf de verbindingsweg Ieper-Zonnebeke;
 - het oostelijk deel van het gebied zo wordt afgewerkt dat de landbouwfunctie kan worden hersteld;
 - de Zonnebeek wordt ingekokerd en omgeleid.
- Het resultaat van dit alles is een geheel dat volledig in het landschap geïntegreerd blijft en zelfs op diverse punten het landschap opwaardeert. Zo wordt rekening gehouden met het verbergen van de lelijker fabrieksgebouwen, wordt zoveel mogelijk bijkomend groen voorzien, enz.
- Het voorgestelde eindreliëf is realistisch, landschappelijk aanvaardbaar en zelfs waardevol, en gefaseerd uitvoerbaar';

Hieruit blijkt dat het aanbrengen van groenbeplanting en gedeeltelijke bebossing het algemeen belang dient. Ook in het MER-rapport wordt gesteld dat de aanleg van beplanting en bebossing 'enkel de huidige biologische waarde kan verhogen'. Bovendien werd aangegeven dat niets verhindert dat er paden door het bos kunnen worden aangelegd en dat er op enkele plaatsen open grasland wordt voorzien. De voorziene aanplantingen zijn wel degelijk verenigbaar met de nabestemming 'openbaar nut' zoals voorzien in het gewestplan.

Het vijfde middel is niet ernstig";

Overwegende dat de tussenkomende partij antwoordt :

"In het middel wordt het storten zelf gelijkgesteld met de realisatie van de nabestemming. Het storten zal nochtans toelaten dat na het aanbrengen van de afdeklaag een aanvang wordt genomen met de groenbeplanting en bebossing. De ophoging (in grote mate het opvullen van een dal) belet op geen enkele wijze de realisatie van de recreatiezone. Het M.E.R.-rapport besluit integendeel dat de ophoging de uiteindelijke recreatie nog aantrekkelijker zal maken";

Overwegende dat niet wordt betwist dat de betrokken gronden volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 augustus 1979 vastgesteld gewestplan Ieper-Poperinge gelegen zijn in ontginningsgebied met nabestemming gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen;

Overwegende dat artikel 17, 6.2., en artikel 17, 6.3., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, bepalen wat volgt :

"17.6. De gebieden bestemd voor ander grondgebruik :

(...)

6.2. De gebieden voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen.

6.3. De ontginningsgebieden.

In deze gebieden dient rondom een afzonderingsgordel te worden aangelegd, waarvan de breedte vastgesteld wordt door bijzondere voorschriften.

Na de stopzetting van de ontginningen dient de oorspronkelijke of toekomstige bestemming, die door de grondkleur op het plan is aangegeven, te worden geëerbiedigd. Voorwaarden voor de sanering van de plaats moeten worden opgelegd opdat de aangegeven bestemming kan worden gerealiseerd";

Overwegende dat de gemachtigde ambtenaar in zijn advies over de bouwaanvraag dienaangaande stelt dat "betreffende de nabestemming werd geopteerd voor groenbeplanting en bebossing, welke later toelaat het gebied als passief recreatiegebied uit te baten; dat hieromtrent een landschapsstudie werd bijgevoegd";

Overwegende dat krachtens voornoemd artikel 17, 6.3., tweede lid, na de stopzetting van de ontginningen de nabestemming dient te worden geëerbiedigd; dat met andere woorden enkel de nabestemming, in casu "gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen" mag worden gerealiseerd;

Overwegende dat de bestreden bouwvergunning op het eerste gezicht niet de nabestemming "gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen" realiseert door een reliëfwijziging door middel van het storten van industriële afvalstoffen toe te laten met nabestemming "groenbeplanting en bebossing welke later toelaat het gebied als passief recreatiegebied uit te

baten"; dat in wezen enkel wordt gesteld dat "later" in-gevolge de thans gegeven nabestemming de door het gewestplan aangegeven nabestemming nog kan worden gerealiseerd door "het gebied als passief recreatiege-bied uit te baten"; dat de bewoordingen van artikel 17, 6.3., van het koninklijk besluit van 28 december 1972, met name "na de stopzetting van de ontginningen dient de oorspronkelijke of toekomstige bestemming, die door de grondkleur op het plan is aangegeven, te worden geëer-biedigd" niet lijken toe te laten aan een gebied andere nabestemmingen te geven dan de in het gewestplan aange-geven nabestemming, op voorwaarde dat deze maar de latere realisatie van laatstgenoemde nabestemming niet in de weg staat; dat het koninklijk besluit van 28 december 1972 geen definitie bevat van "gemeenschaps-voorzieningen of openbare nutsvoorzieningen"; dat deze begrippen derhalve in hun gebruikelijke betekenis moeten worden begrepen, met name voorzieningen die ten dienste staan van de algemeenheid van de bevolking en/of van openbaar nut zijn; dat op het eerste gezicht "groenbe-planting en bebossing" van private, niet voor het publiek toegankelijke gronden, niet als "gemeen-schapsvoorzieningen of openbare nutsvoorzieningen" kunnen worden beschouwd; dat de bestreden bouwvergunning de door het gewestplan vastgestelde nabestemming niet lijkt te realiseren; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat, wat de tweede door voor-noemd artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoeker laat gelden dat de geplande reliëfwijziging door storting van afvalstoffen op zich reeds een ernstig nadeel berokkent aan zijn buurt, leefwereld en het uitzicht, dat hij een rechtstreeks zicht heeft op het afvalstort gezien er geen verplichting tot de aanleg van een groenscherm is opgelegd, dat er een ernstig gevaar ontstaat voor bezoedeling van het grondwater, dat zijn enige watervoorziening vormt, dat er een ernstig gevaar ontstaat voor schade aan de landbouwgewassen door het

overwaaien van gevaarlijke industriële afvalstoffen, te meer daar het gaat om een ophoging van het bestaande terrein tot 30 m TAW, dat het storten van industrieafval tevens ernstige lawaai- en reukhinder zal meebrengen, die uit hun aard moeilijk te herstellen zijn, dat de geplande ophoging van zijn kant uit bekeken als een steil uitstekend en dus storend landschapselement de omgeving zal ontsieren, dat de geplande ophoging ook een ernstige visuele hinder zal meebrengen, nu het afvalstort zeker 3 m boven zijn perceel zal uitsteken, en dit verschil ten aanzien van perceel 352a zelfs bijna 8 m zal bedragen;

Overwegende dat het bestreden besluit met betrekking tot de vergunde reliëfwijziging stelt wat volgt :

"dat de voorliggende aanvraag tot doel heeft plaatselijk hoger dan het maaiveld te storten; dat de voorliggende vergunningsaanvraag zich beperkt tot een geringe ophoging met een centraal heuveltje tot op maximaal + 30 meter; dat de door de Raad van State vernietigde bouwvergunning toeliet te storten tot maximaal 32 meter; dat in het verzoekschrift bij de Raad van State de visuele hinder als ernstig nadeel werd aangehaald; dat de betreffende hoeve van de verzoeker gelegen is op 29 meter zodat storten op 30 meter onmogelijk nog visuele hinder met zich kan meebrengen zodat aldus tegemoet gekomen wordt aan de eis van de verzoeker; dat wat het storten in ophoging betreft dit toelaat om de stortcapaciteit te verhogen; dat het maximaal storten op een relatief beperkte oppervlakte als een beleidsmatig juiste oplossing moet erkend worden; dat het beperkt verhogen van het reliëf (met een centraal heuveltje tot op maximum + 30 meter) het landschap na de afwerking van de eindafdek (waarop groenbeplanting komt) een meerwaarde zal geven, die ruimtelijk-planologisch gezien, verantwoord is; dat de voorafgaande MER-studie het storten in ophoging met groenbeplanting erop als 'realistisch, landschappelijk aanvaardbaar en zelfs waardevol' werd beoordeeld";

Overwegende dat noch de verwerende partijen, noch de tussenkommende partij betwisten dat door de

vergunde reliëfwijziging het betrokken terrein zal worden opgehoogd tot boven het niveau van verzoekers aanpalende eigendom; dat uit de neergelegde plannen blijkt dat de vergunde reliëfwijziging een niveau overbrugt van 20 m tot 30 m; dat verzoekers argument dat door deze ophoging het uitzicht vanop zijn eigendom ernstig kan worden verstoord, aannemelijk is, ook al is zijn hoeve zelf gelegen op een hoogte van 29 m; dat voorts het aangevoerde nadeel met betrekking tot het risico van grondwatervervuiling, schade aan landbouwgewassen, lawaaihinder en reukhinder, niet enkel zijn oorsprong vindt in een eventuele milieuvergunning voor de exploitatie van de stortplaats, maar ook in de realisatie van de reliëfwijziging die door het bestreden besluit wordt vergund, met name door een ophoging met industriële afvalstoffen; dat verzoeker samengenomen voldoende concrete gegevens aanvoert die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden bouwvergunning een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat is voldaan aan de door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State gestelde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. INAFZO in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 18 november 1997 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zonnebeke waarbij aan de n.v. INAFZO de bouwvergunning wordt verleend strekkende tot reliëfwijziging door het storten in ophoging op een bestaande stortplaats op een perceel gelegen aan de Ieperstraat te Zonnebeke, kadastraal bekend sectie A, nrs. 263a en 312c.

Artikel 3.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Artikel 4.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt voor het overige uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op elf juni 1900 negenenegentig, door :

de H. J. BOVIN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. EYLENBOSCH, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. EYLENBOSCH.

J. BOVIN.